Nr. 20. Stanisławów, dnia 15. września 1922 Rok 2.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 150 Mk. Całoroczna prenumerata 3.600 Mk.

Prenumeratę należy przesyłać pod adresem: Kancelarja Prezydjalna Województwa w Stanisławowie.
Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 Mk., za całą szpaltę 1600 Mk., za stronę 3500 Mk., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 40 Mk. od osoby i wiersza. Należytości za ogłoszenia należy przesyłać pod adresem: KANCELARJA PREZYDJALNA WOJEWÓDZWA W STANISŁAWOWIE.

Treść Działu Urzędowego.

Dział urzędowy.

I.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr 67. z 22. sierpnia 1922.

Poz 600. Ustawa z dnia 3. sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Poz. 604. Ustawa z dnia 28. lipca 1922 r w przedmiocie zbycia lub zamiany nieruchomych majątków, które przeszły lub przejdą na rzecz Państwa w myśl ustawy z dnia 15. lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28. czerwca 1919 r.

Poz. 605. Ustawa z dnia 28. lipca 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia ustawy z dnia 23. marca 1922 r. o uzdrowiskach

Poz. 606. Ustawa z dnia 28. lipca 1922 r. w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 17. lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

Poz. 607. Ustawa z dnia 4. sierpnia 1922 r. w przedmiocie przywrócenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 10. maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie producji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej do dnia 31. grudnia 1922 r.

Poz. 608. Ustawa z dnia 4. sierpnia 1922 r. zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 18. marca 1922 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Poz. 609. Ustawa z dnia 5. sierpnia 1922 r. o podwyższeniu dodatków za wysługę lat cywilnych funkcjonarjuszów państwowych.

Poz. 611. Rozporządzenie Ministra Skarcu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15. lipca 1922 r. uzupełniająca rozporządzenie z dnia 7. kwietnia 1922 r. o ulgach celnych.

Poz. 612. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26. lipca 1922 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i ulgowego.

Poz. 613. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29. lipca 1922 r. w przedmiocie dodatków drożyźnianych do rent ubezpieczenia od wypadków dla osób, pobierających renty i dodatki do rent ze Zakładu Ubezpieczenia od wypadków we Lwowie.

Poz. 614. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9. lipca 1922 r. o wysokości opłat za nadzór nad rządowymi kotłami parowemi wykonywany na podstawie zlecenia Ministra Przemysłu i Handlu.

Nr. 68. z dnia 23. sierpnia 1922.

Poz. 617. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 9. sierpnie 1922. o taksie aptekarskiej.

Nr. 69. z dnia 25. sierpnia 1922.

Poz. 618. Ustawa z dnia 5. sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 2. lipca 1922 r. o zwalczaniu lichwy wojennej.

Poz. 622. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 8. sierpia 1922. o zmianie taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku.

Poz. 623. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 9. sierpnia 1922 r. dotyczące zmian w rozporządzeniu z dnia 20. stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny.

Poz. 624. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dnia 9. sierpnia 1922 r. o zmianie tablic opłat za przewóz towarów kolejami wąskotorowemi.

Poz. 625. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 8. sierpnia 1922 r. o zmianach w taryfie ogólnej na przewóz towarów zwłok i zwierząt.

Nr. 70. z dnia 26. sierpnia 1922.

Poz. 628. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 25. lipca 1922 r. o pierwszych wyborach do rad izb lekarskich.

Poz. 622. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23. sierpnia 1922 r. uzupełniająca rozporządzenie wykonawcze z dnia 18. sierpnia 1922 r. do ustawy z dnia 28. lipca 1922 r. zawierającej ordynację wyborczą do Sejmu oraz ustawy z dnia 28. lipca 1922 r. zawierającej ordynację wyborczą do Senatu.

Nr. 71. z dnia 30. sierpnia 1922.

Poz. 633. Ustawa z dnia 12. maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji umowy polsko francuskiej, dotyczące ustroju przemysłu naftowego, podpisanej w Paryżu dnia 6. lutego 1922 r.

Poz. 634. Ustawa z dnia 12. maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji bilateralnej polsko-francuskiej, podpisanej w Paryżu dnia 6, lutego 1922 r.

Poz 636. Ustawa z dnia 28. lipca 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji handlowej, zawartej między Polską i Rumunią a podpisanej w Bukareszcie dnia 1. lipca 1922 r. jakoteż umowę między Zarządami Poczt, Telegrafów i Telefonów Polski i Rumunji, dotyczącej wzajemnej wymiany korespondencji telegraficznej, telefonicznej i paczek pocztowych między Polską i Rumunją, podpisanej tego samego dnia w Bukareszcie.

Poz. 637. Ustawa z dnia 28. lipca 1922 r. o ratyfikacji układu podpisanego w Poznaniu dnia 29. kwietnia 1922 r. pomiędzy Rzeczypospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w sprawie ułatwień, dotyczących ruchu granicznego, wraz z protokułem koncowym.

Poz. 638. Ustawa z dnia 28. lipca 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji handlowej między Polską a Szwajcarją, podpisanej dnia 26. czerwca 1922 r. w Warszawie.

Poz. 639. Ustawa z dnia 28. lipca 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji polsko-włoskiej konwencji handlowej podpisanej w Genui dnia 20. maja 1922 r.

Poz. 640. Ustawa z dnia 4. sierpnia 1922 r w przedmiocie ratyfikacji konwencji o wolności tranzytu podpisanej w Barcelonie dnia 20. kwietnia 1921 r.

Poz 641. Ustawa z dnia 4. sierpnia 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji w sprawie urządzenia dróg zeglowych o znaczeniu międzynarodowem, podpisanej w Barcelonie dnia 20 kwietnia 1921 r.

Poz. 642. Ustawa z dnia 4. sierpnia 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji układu polsko-niemieckiego o państwowej własności górniczej i hutniczej polskiej części Górnego Śląska, podpisanego w Opolu dnia 15 czerwca 1922 r

Poz. 643. Ustawa z dnia 4. sierpnia 1922 r. o ratyfikacji układu polsko-niemieckiego w przedmiocie kopalń Górno Śląskich, podpisanego w Opolu dnia 22. czerwca 1922 r.

Poz. 646. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 8. sierpnia 1922 r., o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej obowiązujących na polskich kolejach państwowych.

Poz. 647. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 10. sierpnia 1922 r. w sprawie osobnych ulg celnych dla Górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Poz 648. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24. sierpnia 1922 r, o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, oraz o ściągnięciu dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tychże wyrobów.

Nr. 72. z dnia 1. września 1922.

Poz. 649. Oświadczenie rządowe z dnia 28. kwietnia 1922 r. o przystąpieniu Polski do międzynarodowego zwiazku telegrafiyznego.

Poz. 655. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 12. sierpnia 1922 r. o podwyższeniu opłat pocztowych telegraficznych.

Poz. 656. Rozporządzenie Ministrów, Skarbu oraz Przemysłu i Handu z dnia 18. sierpnia 1922 r. w przedmiocie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 7. kwietnia 1922 r. o ulgach celnych, częściowo zmienionego rozporządzeniem z dnia 15. maja 1922 r.

Poz. 657. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 sierpnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia należytości znawców lekarzy i weterynarzy w byłem zaborze austrjackim.

Nr. 73. z dnia 4. września 1922 r.

Poz. 659. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21. sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmiany taksy dla komorników sądowych.

Poz. 663. Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Kolei Żelaznych oraz Przemysłu i Handlu z dnia 28. lipca 1922 r. w przedmiocie tymczasowej instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych.

W Monitorze Polskim:

Nr. 192 z dnia 25. sierpnia 1922 r.

Poz. 117. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24. lipca 1922 r. w przedmiocie ustroju i sposobu prowadzenia zarobkowych biur pośrednictwa pracy.

Nr. 193. z dnia 26. sierpnia 1922.

Poz. 118. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27. lipca 1922 r. w przedmiocie utworzenia Państwowej Rady do spraw uzdrowisk.

Nr. 194. z dnia 28. sierpnia 1922.

Poz 119. Obwieszczenie Generalnego Komisarza Wyborczego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27. sierpnia 1922 r.

Nr. 196. z dnia 30. sierpnia 1922

Poz. 120. Obwieszczenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28. sierpnia 1922 r. w sprawie mianowania komisarzy wyborczych.

Poz. 121. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu dnia 14 lipca 1922 r. w przedmiocie przedłużenia mocy obowiązującej obwieszczenia z dnia 28. maja 1922 r. o warunkach uzyskania zaświadczeń wymienionych w § 5. rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 7. kwietnia 1922 r. o ulgach celnych.

Nr. 197. z dnia 31. sierpnia 1922.

Poz 122. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 22. sierpnia 1922 r. o podwyższeniu opłat za egzaminy dla leśników

Nr. 198 z dnia 1. września 1922.

Poz. 123. Przepisy wykonawcze z dnia 16. sierpnia 1922 r. do rozporządzenia Tymczasowej Rady Ministrów z dnia 30. stycznia 1922 r. w przedmiocie pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych.

II.
Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

441.

L. 5866/IIa.

Stanisławów, dnia 22. sierpnia 1922

Świadectwa nienagannego zachowania się zdemobilizowanych żołnierzy.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2. sierpnia 1922. Nr. AW 1435. arządzam co następuje:

Władze wojskowe niejednokrotnie zwracają się do władz administracyjnych o stwierdzenie zachowania się zdemobilizowanych żołnierzy względnie osób przeniesionych do rezerwy; poświadczenia takie zapotrzebowane są zwłaszcza, o ile chodz o nadanie ziemi b. żołnierzom polskim.

Ponieważ kontroli ze strony organów cywilnych miejscowych i powiatowych nie podlega z reguły ten okres życia, który odnośna osoba przebywała w wojsku, a częstokroć zdarza się, że osoby zachowujące się w stanie cywilnym nienagannie, popełniły w wojsku pewne przestępstwa dyscyplinarne lub sądowo karne, jakoteż na odwrót, przeto, aby nie popaść formalnie w rozbieżność z istotnym stanem rzeczy, winny władze administracyjne i samorządowe w poświadczeniach takich wyraźnie zaznaczyć, że opinja nie odnosi się do tego okresu życia dotyczącej osoby, który spędziła na służbie wojskowej, wyjąwszy oczywiście wypadki posiadania pewnych wiadomości, iż dotyczący popełnił w czasie służby wojskowej jakieś przestępstwo, o czem w poświadczeniach takich należy wspomnieć, podając zarazem źródło wiadomości tych.

Za Wojewodę: SCHWARZ.

442.

L. 5913/IIa.

Stanisławów, dnia 24. sierpnia 1922.

Zaświadczenie dla weteranów powstań narodowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zauważyło, że zdarzają się częstokroć wypadki wydawania przez

władze adm. I. instancji tudzież organa samorządowe urzędowych poświadczeń, iż pewne osoby były uczestnikami powstań narodowych a to w celu ułatwienia im starań około uzyskania praw weteranów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 2. sierpnia b. r. Nr. AW. 1484. zwracam uwagę PP. Starostom, że w myśl ustawy z 23. marca 1922. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów z 1831, 1848 i 1863 r. oraz wdów po nich (Dz. U. R. P. Nr. 26. poz. 212) jedynie kompetentną do orzekania w tych sprawach jest Komisja Kwalifikacyjna, urzędująca przy Ministerstwie Spraw Wojskowych, utworzona przez to Ministerstwo w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Tylko osoby wciągnięte przez tę komisję na listę uczestników powstań narodowych mają prawo do zaopatrzenia po myśli wyżej cytowanej ustawy.

Zaświadczenia wydawane przez wszystkie inne władze, jako częstokroć sprzeczne z uchwałami wyżej wymienionej Komisji, wprowadzają tylko w błąd organy rządowe, społeczeństwo oraz samych interesowanych, którzy z tytułu otrzymanych poświadczeń roszczą sobie, często nieuzasadnione i niewykazane pretensje do zaopatrzenia.

Wobec tego zabraniam PP. Starostom wydawania na przyszłość podobnych urzędowych zaświadczeń.

Wojewoda: w. z. SWOBODA.

443.

L. 5958/IIa.

Stanisławów, dnia 26. sierpnia 1922.

Sprawdzanie map taktycznych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Dowództwo Okręgu Korpusu Nr. VI. pismem z dnia 16. sierpnia 1922. L. 10096/IV. t. j. zawiadomiło Województwo o mianowaniu t, zw. oficerów korrektorów, mających za zadanie wyszukiwanie zmian w terenie i podawanie ich do wiadomości D. O. K., w celu poprawienia map specjalnych i generalnych.

Oficerowie ci będą zaopatrzeni w specjalne upoważnienia ze strony D. O. K. lub Dcy Dywizji.

Ponieważ pożądana bardzo na tem polu współpraca władz cywilnych wpłynąć musi dodatnio na wyniki powyższej akcji zechce Pan Starosta udzielać tym oficerom wszelkiej możliwej pomocy a w szczególności dostarczyć im wszelkich żądanych informacji.

O ileby zaś dla celów powyższej sprawy posiadał Pan Starosta jakkolwiek materjału siebie, zechce wysłać go wprost do D. O. K. Nr. VI. we Lwowie Oddz. IV. Sztabu.

Wojewoda: w. z. SWOBODA.

444.

L. 5959/IIa.

Stanisławów, dnia 6. września 1922

W sprawie odroczeń służby wojsk. z artykułu 64. Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej za granicą.

Do wszystkich Starostw.

Wobec uchylenia art. 66. Tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, Ministerstwo Spraw Wojskowych reskryptem z dnia 17. grudnia 1921 r. l. 8875. zarządziło, iż popisowi rocznika obowiązanego w myśl art. 5. wyżej cytowanej ustawy do czynnej służby w wojsku stałem, którzy przebywają legalnie za granicą i pragną uzyskać odroczenie służby wojskowej z art 64. powyższej ustawy, winni za pośrednictwem właściwego Przedstawicielstwa Rzeczypospolitej Polskiej, wnosić należycie umotywowane podania o odroczenie do właściwej P. K. U. załączając zaświadczenie odnośnego wyższego zakładu naukowego, iż faktycznie doń uczęszczają.

Powyższe zarządzenie dotyczy również tych popisowych, którzy otrzymali już raz odroczenie z art. 64. T. U. i pragną je przedłużyć.

Tem samem zostało anulowane poprzednie rozporządzenie tegoż ministerstwa w sprawie udzielania odroczeń z art. 64. T. U. przez Przedstawicielstwa Rzeczypospolitej za granicą, a wszelkie odroczenia udzielone przez nie po 1. marca b. r. należy uważać na nieważne.

O tem zawiadamiam na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10. sierpnia b. r. Nr. AW. 1417/22.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

445.

L. 5971/IIa. Stanisławów, dnia 28. sierpnia 1922.

Gołacki Antoni — śledzenie.

Do wszystkich Panów Starostów.

Niejaki Antoni Gołacki ur. w 1897 r. w Tucznie pow. Włodawa który otrzymał w styczniu b. r.

z Konsulatu Generalnego w Berlinie przepustkę na powrót do kraju, nie przybył dotychczas do miejsca swego poprzedniego zamieszkania.

Ponieważ Gołacki uchyla się od służby wojskowej polecam Panu Staroście wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewn. z 10. sierpnia b. r. Nr. A. W. 1479/22 wdrożyć za nim jak najgorliwsze poszukiwania w powiecie a o dodatnim wyniku donieść bezzwłocznie Województwu.

Wojewoda: w. z. SWOBODA.

446.

L 6066/IIa.

Stanisławów, dnia 5. września 1922.

Witek Józef — poszukiwanie.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wedle odezwy Województwa Poznańskiego z dnia 14. sierpnia 1922. L. 7702/22/II. dnia 26. czerwca 1922. oddalił się Józef Witek zamieszkały u wujka Franciszka Płaczka w Wróżewie powiat Krotoszyński i dotychczas nie wrócił, zabierając ze sobą rower dziecinny marki „Brenabor". — Zaginiony jest uczniem Gimnazjum II klasy w Krotoszynie.

Polecam Panom Starostwom zarządzić poszukiwanie za zaginionym i o dodatnim wyniku tegoż zawiadomić Województwu poznańskie.

Za Wojewodę: SCHWARZ.

447.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Okólnik Nr. 128.

Nr AE 10704/22.

Warszawa, dnia 25. sierpnia 1922.

Obywatelstwo Ziemia Wileńska.

Do PP. Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7. sierpnia 1922. (Dz. U. R. P. Nr. 63 poz. 565), zawierającem przepisy przechodnie w przedmiocie obywatelstwa na Ziemi Wileńskiej komunikuję Panom, że na obszarze powiatów: Wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego i trockiego obowiązywał od dnia 15. stycznia 1921. w sprawie przynależności państwowej do tego obszaru dekret Naczelnego Dowódcy Litwy Środkowej z dnia 7. stycznia 1921. (Dziennik Urzędowy Tymczasowej Komisji Rządzącej Nr. 4, z r., 1921), który brzmi, jak następuje:

Art. 1.

„Za obywateli Litwy Środkowej uznaje się:

1) osoby wpisane do wykazów lub ksiąg miejscowej ludności: gminnych, miejskich lub b. stanowych na terytorjum obecnie stanowiącem Litwę Środkową, jak również i dzieci tych osób;

2) osoby, urodzone na terytorjum Litwy Środkowoj, lub posiadające na tymże terytorjum nieruchomość, o ile zamieszkały w Kraju przed 1. stycznia 1919 roku;

3) osoby, które przed 1. sierpnia 1914 r. mieszkały na terytorjum Litwy Środkowej niemniej niż pięć lat;

4) osoby, które mieszkały na terytorjum Litwy Środkowej od 1. stycznia 1918 r. i mają tutaj stałe miejsce zamieszkania;

5) osoby, pracujące w instytucjach państwowych lub samorządowych.

Art. 2.

Prawo obywatelstwa osób, wskazanych w art. 1, rozciąga się również na ich żony i dzieci do lat 18.

Art. 3.

Osoby, wymienione w p. 3. art. 1. nie będą uznane za obywateli Litwy Środkowej, o ile ich podstawowym zajęciem w kraju była służba państwowa rosyjska.

Art. 4.

Osoby, zamieszkałe na terytorjum Litwy Srodkowej i nie odpowiadające warunkom wymienionym w art. 1., o ile one mieszkały w Kraju, w ciągu 3. lat i nie były karane z mocy wyroków sądowych za przestępstwa, za które przepisane są kary nie niższe niż więzienie, mogą być uznane za obywateli Litwy Środkowej, na mocy zezwolenia Departamentu Spraw Wewnętrznych.

Art 5.

Osoby, pragnące porzucić obywatelstwo Litwy Srodkowej, winny uzyskać zezwolenie Departamentu Spraw Wewnętrznych".

Za zgodność
Kancelarja Główna
Min. Spraw Wewi.
Iseppi w. r.

Minister:
(—) Ant. KAMIEŃSKI w. r.

L. 6145/IIa.

Stanisławów, dnia 6. września 1922.

Obywatelstwo na obszarze Ziemi Wileńskiej.

Wszystkim Panom Starostom

do wiadomości.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

448.

L. 6134/IIb.

Stanisławów, dnia 3. września 1922.

Zniesienie Urzędów walki z lichwą i przekazanie ich agend władzom administracyjnym.

Okólnik Nr. 72.

Do wszystkich Starostw.

W Dzienniku Ustaw Nr. 69. poz. 618. z dnia 25. sierpnia 1922. ogłoszoną została ustawa z dnia 5. sierpnia 1922. w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 2. lipca 1920. o zwalczaniu lichwy wojennej.

Po myśli Art. 1 i 19. tej nowej ustawy z dniem 25. sierpnia b. r. Główny Urząd walki z lichwą oraz Okręgowe Urzędy walki z lichwą: (w Lublinie, Łodzi, Warszawie, Lwowie i Krakowie), zaniechały prowadzenia agend wykonywanych dotąd na podstawie ustawy z dnia 2. lipca 1920. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. Nr. 67. poz. 449) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14. października 1921. (Dz. Ust. Nr. 88. poz, 650).

Agendy Głównego Urzędu walki z lichwą z zakresu wykonywania orzecznictwa karnego w instancji odwoławczej przeszły z dniem tym na Województwa, jako II. instancję administracyjną z wyjątkiem spraw z miasta st. Warszawy, które w II. instancji przeszły na Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — zaś agendy okręgowych Urzędów walki z lichwą przeszły na władze administracyjne I, instancji.

Sprawy z ustawy o lichwie wojennej niezałatwione do dnia 25. sierpnia 1922. w Głównym urzędzie oraz Okręgowych Urzędach walki z lichwą niezwłocznie przekazane będą po myśli Art. 16 i 17. na wstępie cytowanej ustawy, według powyższych wskazówek do kompetentnego załatwienia władzom administracyjnym II. instancji, względnie władzom administracyjnym I. instancji. Dalszy tok instancji normuje szczegółowo Art. 5. ogłoszonej ustawy. — Komisje do badania cen tą nową ustawą zostały w zupełności zniesione.

Zawiadamiając o tem Starostwo wskutek resryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28-go sierpnia 1922. Nr. 2484. polecam zmianę tą podać do powszechnej wiadomości i istniejącą tamże powiat. Komisją dla badania cen rozwiązać.

Wszystkie odwołania od orzeczeń karnych wydanych w I. irstancji należy odtąd przedkładać do decyzji Województwa.

W końcu wyrażam nadzieję, że wobec przeniesienia całego ciężaru walki z lichwą i drożyzną na władze administracyjne Panowie Starostowie zechcą zechcą tej żmudnej sprawie poświęcić jeszcze baczniejszą niż dotychczas uwagę.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

449.

L. 3015/VI.

Stanisławów, dnia 24. sierpnia 1922.

Nadzór nad lecznictwem w Kasach Chorych.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

Ze względu na doniosłe pod wielu względami znaczenie społeczne lecznictwa w Kasach Chorych zechce Starostwo (Magistrat) polecić lekarzowi powiatowemu (Naczelnemu lekarzowi miejskiemu), aby bezzwłocznie przeprowadził lustrację działalności tamtejszej Kasy Chorych na polu lecznictwa i przedłożył (o) sprawozdanie za I. i II. kwartał 1922 r. najdalej do 20. sierpnia 1922.

Lustrację przeprowadzi lekarz powiatowy w sposób jaki uzna za stosowny, w każdym razie należy uwzględnić następujące punkty wytyczne, które dla należytego ocenienia działalności Kasy Chorych na polu lecznictwa mają znaczenie.

I.

Czy w powiecie jest siedziba Zarządu Kasy Chorych względnie czy istnieje filja i w tym wypadku gdzie jest siedziba zarządu.

II.

Ilu członków ubezpieczonych i ilu członków rodzin (mężczyzn i kobiet) liczy Kasa Chorych.

Czy wszyscy obowiązani w myśl ustawy od ubezpieczenia są zgłoszeni w Kasie Chorych, w razie z naczniejszej liczby niezgłoszonych, do jakich grup zawodowych oni należą, jakie są tego powody i co zarządzono pod tym względem.

Daty tyczące się leczenia zgłoszonych chorych członków Kasy Chorych:

1) Ilość leczonych;

a) w przychodni (ambulatorjum) względnie w mieszkaniu lekarza;

b) w mieszkaniu z powodu obłożnej choroby;

c) w szpitalu;

2) Liczba udzielonych porad:

a) w przechodni (ambulatorjum) względnie w mieszkaniu lekarza;

b) w mieszkaniu chorych.

3) Ilość wypadków stwierdzonych u członków Kasy:

a) chorób niezakaźnych, w tej rubryce należy podać ilość wypadków chorób zawodowych z oznaczeniem rodzaju choroby.

b) chorób zakaźnych ostrych:

Czy zarząd Kasy względnie lakarz uskutecznił doniesienie do władzy, czy zakażenie nastąpiło przez zetknięcie się w pracowni i czy było więcej wypadków zachowań w odnośnym zakładzie (przedsiębiorstwie).

c) Choroby zakaźne przewlekłe:

Gruźlica: należy podać czy Kasa Chorych urządziła poradnię, sanatorjum, lub szpital dla gruźlicznych ewentualnie w jakiej miejscowości i na ile łóżek. — Ile chorych korzystało z poradni, czy udziela zapomóg w naturaliach chorym, czy utrzymują pielęgniarkę.

Ogólna ilość chorych na gruźlicę.

Ilość chorych leczonych w szpitalu sanatorjum, zakażenia przez styczność w pracowni.

Kiła i choroby weneryczne:

Ilość chorych z podaniem oznaczenia choroby, czy między pracownikami pewnego zawodu nie wystąpiły liczniejsze wypadki zachorowań i jaka przyczyna.

d) Jaglica:

Ilość chorych, czy zakażenie nia nastąpiło w pracowni ewentualnie w wspólnem mieszkaniu dla robotników, kto uskutecznił doniesienie do władzy.

c) Choroby zakaźne przenośne ze zwierząt na ludzi:

Ilość wypadków zachorowań według rodzajów zawodów, czy złe warunki pracy i zaniedbanie środków ostrożności nie przyczyniło się do zakażenia.

f) Alkoholizm w związku z pewnymi rodzajami chorób:

g) Ilość uszkodzeń spowodowanych wypadkami przy pracy. — Należy podać w ilu wypadkach alkoholizm był jedną z przyczyn zachorzenia i na jakie choroby.

h) Zestawienie cyfrowe zmarłych w stosunku do ogólnej ilość zachorowań.

IV.

Organizacja lecznictwa:

1) Przychodnie (ambulatorja) czy Kasa posiada własne ambulatorjum, czy lekarze Kasy ordynują w własnem mieszkaniu, wyznaczenie stałych godzin ordynacyjnych.

Dokładny opis przychodni, jej urządzenie, przybory i przyrządy do badania, Roentgen, lampa kwarcowa, instrumentarjum.

2) Apteka: czy Kasa posiada własną aptekę, jej urządzenie i zapas leków, wydawanie aparatów ortopedycznych, pasków przepuklinowych, okularów i t. p.

3) Zakłady lecznicze, szpitale:

Czy Kasa posiada własny szpital lub zakład leczniczy w Zdrojowisku lub uzdrowisku, w jakiej miejscowości, na ile łóżek i dla jakich chorych, ile leczono w szpitalu (zakładzie).

Czy i ewentualnie które zakłady lecznicze (sanatorja) i w jakich miejscowościach (zdrojowiskach uzdrowiskach letnich) udzielają ulg dla leczących się w nich członków Kasy.

4) Żłóbki dla dzieci, instytucje kropli mleka, poradnie dla matek i dzieci:

Czy Kasa urządziła i ewentualnie utrzymuje jedną z powyższych instytucji należy podać miejscowość, ilość osób zgłaszających się, ilość wydanych porcji mleka, ilość udzielonych porad i t. d. Należy podać kto jest kierownikiem instytucji i kto spełnia funkcje lekarza.

5) Kolonje lecznicze, wypoczynkowe półkolonje:

Czy Kasa otrzymuje kolonję, ewentualnie w której miejscowości. należy podać ilość uczestników kolonji i czas przez który kolonja była czynna.

6) Lekarze Kasowi:

Ilość lekarzy w których miejscowościach są lekarze Kasy.

Lekarze specjaliści w jakich działach, ich ilość, pomoc położnicza ilość lekarzy dentystów, w jakich rozmiarach udziela się pomocy dentystycznej.

Wolny wybór lekarzy;

Wynagrodzenie lekarzy.

Czy były zatargi lekarzy z zarządem Kasy, z jakich powodów i jak je załatwiono.

7) Retaksacja recept, kto ją przeprowadza, za jakiem wynagrodzeniem, jakie wyniki retaksacji.

V.

Ogólne uwagi i wnioski:

Nadmienia się, że powyższe wskazówki wydaje się jako tymczasowe, aż do czasu wydania przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego dalszych zarządzeń pod tym względem.

W sprawozdaniu swojem powinien lekarz powiatowy na podstawie swoich spostrzeżeń podać uwagi co do działalności Kasy jakoteż wnioski z uwzględnieniem miejscowych stosunków i warunków w jakich działalność Kasy się rozwija.

Sprawozdania należy opracować wyczerpująco z podaniem żądanych dat.

Zechce Pan Kierownik Starostwa dopilnować terminu przedłożenie sprawozdania i przestrzegać na przyszłość, aby wymienione sprawozdania przedkładano sporządzone w 2 egzemplarzach za każdy kwartał w przeciągu miesiąca następującego po kwartale sprawozdawczym.

Za Wojewodę: SWOBODA.

450.

L. 3056/VI.

Stanisławów, dnia 28. sierpnia 1922.

W sprawie przypadków twardzieli (rhinoscleroma).

Okólnik Nr. 65.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wobec coraz częściej zdarzających się w rozmaitych miejscowościach Państwa przypadków twardzieli (Rhinoscleroma, Laryngoscleroma), Ministerstwo Zdrowia Publicznego w celu zebrania danych statystycznych, dotyczących liczebności i ciężkości przypadków tej choroby, oraz stwierdzenia ewentualnych jej ognisk w poszczególnych terytorjach kraju — poleca i to reskryptem z dnia 3. sierpnia 1922 r. Nr. Hsp. $\frac{3961}{782}$/22. dostarczyć temuż Ministerstwu za pośrednictwem lekarzy powiatowych, szpitalnych a oraz lekarzy prywatnych danych dotyczących liczby chorych (szczególnie wśród ludności ruskiej) i postaci chorobowych w poszczególnych przypadkach. Nadesłane informacji winny uwzględnić następujące dane:

1) Imię i nazwisko, wiek i płeć.

2) Miejsce zamieszkania.

3) Wyznanie i narodowość.

4) Jak dawno trwa choroba.

5) Jak dawno chory jest pod obserwacją lekarską.

6) W jakim stopniu utrudnione jest oddychanie nosem i oddychanie wogóle.

7) Czy są zmiany zewnętrzne (stwierdzenie nosa, widzialne guzy) i t. d.

8) Czy są zmiany w gardzieli i jamie nosowej oraz krtani (nacieki, guzy zgrubienia i t. d.

9) Uwagi szczególne.

Wyszczególnienie powinno dotyczyć całego roku 1921. i pierwszej połowy 1922 r. O ileby lekarz nie spostrzegał przypadków twardzieli w przeciągu tego okresu, ale spostrzegał je uprzednio należy zaznaczzć w uwagach: „spostrzeżono“ .... (liczba) przypadków twardzieli w .... data, „bliższych szczegółów brak“.

Najgłówniejsze objawy choroby stanowią w okresie początkowym cuchnąca wydzielina z nosa, następnie wytwarzanie się początkowo miękkich, później zaś bardzo guzowatych albo bardziej rozlanych nacieków, które drążą stopniowo wgłąb nosa i prowadzą wreszcie do mniej lub więcej zupełnego zatkania jego światła i które przechodzą również na skrzydła nosa, powodując guzowate obrzmienie i wybitne zniekształcenie twarzy (Rhinoscleroma).

Sprawa przejść może również i na górną wargę, dziąsła, podniebienie, na łuki podniebienne i ścianki boczne gardzieli, przyczem wskutek zbliznowania nacieków powstają zrosty i zwężenie światła. Objawy ze strony krtani (Laryngo-scleroma) polegają początkowo na rozlanem ropieniu błony śluzowej następnie zaś na swoistem nacieczeniu zapalnem, przechodzącem również na tchawicę i oskrzela i prowadzącem wskutek zbliznowania do zwrostów i zwężeń.

Dotychczas najwięcej przypadków twardziel spostrzegano u nas we Wschodniej Małopolsce oraz we wschodnich i wschodnio-południowych powiatach ziemi lubelskiej i siedleckiej.

Dane należy nadesłać do tutejszego Urzędu Zdrowia do 20. września.

Wojewoda w. z.: SWOBODA.

451.

L. 3057/VI,

Stanisławów, dnia 28. sierpnia 1922.

W sprawie nadzoru nasiarnego nad zakładami fryzjerskimi i golarskimi.

Okólnik Nr. 64.

Do wszystkich Panów Starostów.

W myśl rozporządzenia z dnia 6. marca 1922 r. o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 337 z r. 1922). Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 12. sierpnia 1922 r. Org. $\frac{21693}{647}$/22. wezwało mię do wydania do wydania przytoczonych poniżej zarządzeń tak, aby w ciągu czterech miesięcy od daty otrzymania okólnika niniejszego były dokonane oględziny wszystkich istniejących w obrębie Województwa zakładów fryzjerskich i golarskich. — W miejscowościach, gdzie działają komisje sanitarne, oględziny winny być dokonane przez lekarza urzędowego z ich współdziałaniem.

Oględzinom należy również poddać każdy nowopowstający zakład fryzjerski i golarski przed uzyskaniem pozwolenia na otwarcie. — Przy oględzinach należy się kierować przepisami wymienionego rozporządzenia mianowicie:

1) Zakłady fryzjerskie i golarskie oraz znajdujące się przy nich pracownie perukarskie lub izby felczerskie winny być urządzane w pomieszczeniach oddzielnych nie łączących się z mieszkaniem. — Izba felczerska i pracownia perukarska może się łączyć z pomieszczeniem zakładu fryzjerskiego.

2) Szczególniejszą uwagę należy zwracać na utrzymanie zakładów fryzjerskich i golarskich w należytej czystości. — W tym celu należy żądac. aby ściany i sufity były malowane farbą olejną, klejową, lub wreszcie bielone. — Malowanie ścian winno być powtarzane w miarę potrzeby; bielenie zaś przynajmnie dwa razy do roku, o ile zabrudzenie ścian nie wymaga częstszego bielenia. — Do wysokości 1·5 metra ściany wszystkich bez wyjątku zakładów powinno być pomalowane farbą olejną, koloru jasnego lub wyłożone taflami białemi. — Posadzki lub podłogi winny być szczelnie ułożone, gładkie, jako materjał mogą być używane terrakota, loneleum, lub pomalowane farbą, olejną deski. — Posadzki i podłogi winny być codziennie myte.

Zakłady fryzjerskie i golarskiego winny mieć dostateczne oświetlenie dzienne (stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi winien wynosić przynajmniej 1/8. — Stosunek powyższy winien być bezwarunkowo przestrzegany we wszystkich nowootworzonych zakładach; w istniejących zaś należy dążyć w miarę możności do jego osiągnięcia. — Nowe zakłady winny być tak urządzone, aby umożliwione było dostaczne przewietrzenie. — Do ogrzewania, o ile niema centralnego ogrzewania, najlepiej nadają się piece kaflowe, w małych zakładach mieszczących się w pomieszczeniach sklepowych mogą być dopuszczone inne sposoby ogrzewania, wyłączające jednak powstawanie dymu i kurzu.

Ilość wody bierzącej w zakładach winna odpowiadać potrzebom.

Sprzątanie w zakładach winno się odbywać obowiązkowo dwa razy dziennie, przed rozpoczęciem zajęć i po ich ukończeniu. — Po każdym zaś strzyżeniu należy podłogi, zamiatać na wilgotno. — Włosy i wszelkie inne odpadki należy wrzucać do przeznaczonych skrzynek do śmierci, szczelnie zamykanych".

Zakłady fryzjerskie nie mogą być używane na żaden inny cel, nie mogą więc służyć miejscem do spania, nie wolno w nich trzymać, jak również wprowadzać zwierząt domowych. — Wszelkie sprzęty zbędne w zakładach, a służące do ich upiększenia, jako to firanki, portjery dywany, obrazy, sztuczne kwiaty i t. p. na których może się gromadzić kurz, winny być z zakładów usunięte.

3) Każdy zakład fryzjerski i golarski winien mieć następujące urządzenie wewnętrzne:

a) umywalnia z wodą bieżącą. — W miejscowościach zaopatrzonych w wodociągi, woda winna być doprowadzona z wodociągu do zakładu, w zakładach winna być urządzona miska z kranem, w pozostałych miejscowościach w każdym zakładzie winny być urządzone: zbiornik z wodą, zaopatrzony w kran i miska

b) naczynia i przyrządy do odkażania i wyjaławiania, w zakładach większych — sterylizatory, w małych zaś naczyniach aluminjowe lub niklowe, odkażanie narzędzi nie nadających się do sterylizacji może być dokonywane w kuwetach szklannych lub porcelanowych z płynem odkażającym.

c) szafki zamykane na klucz do przechowywania instrumentów i innych narzędzi; przedmioty stanowiące

własność klijentów winny być przechowywane w szafce oddzielnie.

d) meble gładkie, niewyściełane, dające się łatwo zmywać, najlepiej zwykłe meble drewniane malowane farbą olejną koloru jasnego lub meble gięte, politurowane, najprostszej konstrukcji, celem uniknięcia gromadzenia się kurzu. — Meble wyściełane w zakładach fryzjerskich i golarskich są niedopuszczalne.

e) szafa dla ubrań pracowników i wieszadła dla klijentów.

Ubrania pracowników zakładu nie mogą być wieszane razem z wierzchnią odzieżą gości.

f) spluwaczki wodne w dostatecznej ilości, przed każdym fotelem winna być umieszczona spluwaczka z wodą. — Spluwaczki codziennie winny być opróżniane i myte.

g) skrzynki do brudnej bielizny szczelnie zamykane również szczelnie zamykane skrzynki do śmieci i odpadków — Bielizna brudna winna być codziennie usuwaną ze skrzyń, jak również skrzynki do śmieci winny być opróżniane codziennie.

h) wycieraczki do obuwia, które winny być conajmniej raz dziennie oczyszczane.

i) czystą bieliznę w ilości w stosunku do jednego pracownika zakładu, prześcieradeł trzy, ręczników sześć, serwetek dwanaście, fartuchów lub kurtek białych z zapinanemi rękawami i zapięciem koło szyji trzy.

Do oparcia pod głowę i do ochraniania szyji mogą być używane serwetki papierowe lub z ligniny.

4) Potrzebne w czynnościach fryzjerskich i golarskich instrumenty, narzędzia i przedmioty winny być utrzymywane we wzorowej czystości. — W tym celu należy je przed użyciem bezwarunkowo odkazić, bądź w sterylizatorach, bądź przez gotowanie w naczyniach aluminowych lub niklowych w 2% rozczynie sody, bądź wreszcie przez trzymanie w często zmienianym wpłynie odkazającym, mianowicie w 70% spirytusie, w 5% wodnym rozczynie karbolu lub lyzolu. — Odkażanie winno trwać conajmniej 5 minut i odbywać się w obecności klejenta, o ile on tego zażąda, używanie do odkażania rozczynu sublimatu jest wzbronione. — Na sposób dokonywania odkażania należy zwrócic baczną uwagę, bowiem wykonywanie tego, przepisu często może być wadliwe zwłaszcza co do przestrzegania czasu trwania odkażania. — nstrumenty, przyrządy i przedmioty, które nie nadają się do odkażania przez wyjałowienie, jak instrumenty rogowe, gutaperkowe, szczotki i t. p. należy odkażać w jednym w powyżej wymienionych środków odkazających.

Po użyciu instrumenty i narzędzia winny być starannie wymyte i wytarte.

5) Przechowywanie wszelkich narzędzi w kieszeniach fartuchów lub kurtek oraz pozostawianie ich na dowolnych miejscach jest wzbronione. — Narzędzia te winny mieć wyznaczone stale jedno miejsce do ich składania w czasie czynności.

Praktykowane dotąd jeszcze używanie szczotki walcowej do włosów, jako nienadającej się odkazić winno być zupełnie zaniechane, to samo stosuje się do puszków do pudru, gąbek i pendzli do namydlania. W niektórych miejscowościach namydlania jest dokonywane ręką. I ten sposób nie może być dozwolony. — Mydlić należy wyłącznie wacikiem, który może być sporządzony z gazy Do pudrowania winny być używane rozpylacze z gruszką gumową lub wyjałowiona wata. — Do skrapiania wodą kolońską również używać należy rozpylacza z gruszką gumową. — Do przechowywania wacików, gazy, ligminy i t. p. winny służyć naczynia szklane szczelnie zamykane

6) Włosy przeznaczone do wyrobów winny być uprzednio dokładnie wymyte w benzynie, celem usunięcia z nich brudu i tłuszczu, następnie po wysuszeniu należy e przynajmniej w ciągu godziny trzymać zamurzone w 5% rozczynie formaliny. Tylko w ten sposób można będzie osiągnąć usunięcie z włosów ewentualnych zarazków.

7) Osoby dotnięte chorobą zakaźną, skórną lub otwartą gruźlicą nie mogą być dopuszczone do zajęć w zakładach fryzjerskich i golarskich — Wszyscy pracownicy przy objęciu pracy w zakładach winni się wykazać świadectwem lekarskiem o stanie ich zdrowia. — W okresie pracy w zakładach należy pracowników poddawać oględzinom przez lekarzy urzędowych podczas kontroli zakładów, nie rzadziej jednak niż raz do roku.

O ile w mieszkaniu pracownika zakładu zdarzył się przypadek ostrej choroby zakaźnej, właściciel zakładu może dopuścić go do zajęć tylko po uzyskaniu przez pracownika od lekarza urzędowego odpowiedniego zaświadczenia.

8) Przepisy dotyczące czystości osobistej pracowników zakładów fryzjerskich i golarskich winny być szczególnie ściśle przestrzegane — Wobec zakorzenionego wśród pracowników tych zwyczaju noszenia długich paznogci, przeważnie brudnych, należy zwracać uwagę na to, aby paznogcie były krótko obcięte. — Obowiązek ten w pierwszej linji cięży na właścicielu zakładu.

9) Celem przestrzegania czystości, zwłaszcza przez klijentów w każdym zakładzie winny być wywieszone napisy zabraniające wprowadzania psów, plucia na podłogę i nakazujące wycierać obuwie.

10) Istniejące zakłady winny być doprowadzone do stanu wymaganego przepisami rozporządzenia w terminie, który w każdym poszczególnym wypadku określi miejsco-

wa władza w zależności od rozmiaru przeróbek jakie będą wymagane.

Jeżeli po upływie wyznaczonego terminu właściciele zakładów nie wykonają wydanych zarządzeń, wtedy właściwa władza uprawniona jest do zamknięcia zakładu do czasu zadość uczynienia zarządzeniom. — Władzy administracyjnej II. Instancji przysługuje prawo zezwolenia na dalsze funkcjonowanie takich zakładów, które wykazałyby tylko nieznaczne usterki sanitarne, mogącę być usunięte bez konieczności zamknięcia zakładu.

11) Przepisy niniejszego rozporządzenia winny być dla wszzstkich dostępne.

Celem zapoznania się z nimi zarówno ze strony pracowników zakładowych, jak i klijentów, przepisy te winny być wywieszone w każdym zakładzie. — Należy to do obowiązków właściciela zakładów.

Wskutek powołanego wyżej rozporządzenia ministerjalnego wzywam Pana Starostę aby po zarządzeniu natychmiastowych oględzin przez lekarza powiatowego przedłożył mi do dnia 15. grudnia 1922. wykaz istniejacych w powiecie powyższych zakładów (oddzielnie fryzjerskich, oddzielnie golarskich). — Wykaz winien zawierać nazwę miejscowości (powiat), liczbę instniejących zakładów, liczbę zamkniętych czasowo, liczbę zakładów podlegających uporządkowaniu oraz liczbę zakładów, które doprowadzone zostały do stanu wymaganego rozporządzedzeniem.

Wojewoda: w. z. SWOBODA.

452.

L. 3080/VI.

Stanisławów, dnia 28. sierpnia 1922.

W sprawie współdziałania bakterjologicznych pracowni wojskowych i państwowych cywilnych.

Okólnik Nr. 66.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wobec porozumienia się Ministerstwa Zdrowia Publicznego z Ministerstwem Spraw Wojskowych w sprawie współdziałania pracowni bakterjologicznych wojskowych i państwowych cywilnych polecam Panu Staroście wskutek reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 24. b. m. Org. $\frac{26312}{1548}$/22 wydać niezwłocznie zarządzenie, by na terenach, nie posiadających państwowych, cywilnych pracowni bakterjologicznych, lekarz powiatowy w miarę potrzeby zwracał się we wszelkich wypadkach, związanych z koniecznością badań bakterjologicznych do istniejących w danym okręgu pracowni wojskowych. Władzom wojskowym, na terenach pozbawionych pracowni wojskowych będzie przysługiwało takie samo prawo zwracania się do istniejących tamże pracowni państwowych cywilnych.

Badania przeprowadzane będą wykonywane na zasadach wzajemności t. j. bez rozliczenia się.

Wojewoda w. z.: SWOBODA.

453.

L. 3081/VI.

Stanisławów, dnia 28. sierpnia 1922.

Współdziałanie lek. pow. i okręg. w sprawach dotyczących zdrowotności i hygieny przy budowie szkół.

Okólnik Nr. 67.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 16. sierpnia 1922 Nr. Org. $\frac{25933}{1485}$/22. a oraz na mocy Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19. lipca 19. (Dz. Ust. Nr. 63 poz. 371), Ustawy z dnia 17. lutego 1922. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych (Dz. Ust. Nr. 18. poz. 143) i Ustawy z dnia 5. kwietnia 1922. o budowie publicznych szkół powszechnych (Dz. Ust. Nr. 18. poz. 144), polecam Panu Staroście wezwać niezwłocznie lekarza powiatowego i okręgowych do współdziałania w najszerszym tego słowa znaczeniu, z władzami szkolnemi, w sprawach dotyczących zdrowotności i hygieny przy budowie szkół, a przedewszystkiem przy pracach przygotowawczych do budowy, przyczem zauważam, że również niezbędną jest pomoc lekarza przy badaniu przydatności gruntu pod budowę szkół, oraz przy orzekaniu, czy mieszkania dla nauczycieli, jakie ma dostarczyć gmina wiejska, zwolniona od budowy domów mieszkalnych, są odpowiednie z hygienicznego punktu widzenia.

Wojewoda w. z.: SWOBODA.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

454.

L. 5157/VIIa.

Stanisławów, dnia 1. września 1922.

W sprawie ochrony kęp wiklinowych funduszu wodnego.

Okólnik Nr. 70.

Do wszystkich Panów Starostów.

Przy sposobności parcelacji majątków ziemskich większej własności na mocy ustawy o reformie rolnej ulegają parcelacji także rozległe częstokroć nadbrzeżne kępy wiklinowe, które nowonabywcy karczują, samowolnie, zamieniając je na łąki, a nawet na pola orne. Takie samowolne karczowanie tych kęp, zabronione zresztą przez obowiązujące przepisy policji rzecznej, nietylko umniejszy dotkliwie i tak niedostatecznie zapasy materjałów faszynowych do robót regulacyjnych, ale nadto spowodować dotkliwe zdziczenie łożyska rzek, a nawet przerzucanie się łożyska już uregulowanego — przez wykarczowanie kępy, w razie powodzi, lub zejścia lodów, jak to już niejednokrotnie miało miejsce.

Tak jeden, jak drugi wypadek spowodowałby bardzo poważne straty Skarbu Państwa, a w razie przerzucenia się rzeki może także własność prywatna osób trzecich uledz zniszczeniu.

W okresie wojennym niemal siedmioletnim uległy państwowe plantacje wiklinowe nad rzekami z powodu niedostatecznego nadzoru i działań wojennych, a szczególnie od chwili powstania Państwa Polskiego z powodu zaniku poszanowania cudzej własności, a zwłaszcza skarbowej u sąsiadów, dotkliwemu uszkodzeniu przez wypasanie bydła i wyrąbywanie wikliny w porze letniej w kępach państwowych, zaorywanie ich granic, a nawet przez zawłaszczenie samowolne większych obszarów i karczowanie ich co również naraziło już Skarb Państwa na poważne straty.

Aby tej samowoli kres położyć uchronić tak Skarb Państwa, jako też własność prywatną przed poważnemi stratami, zechce Starostwo spowodować pouczenie ludności nad rzekami mieszkającej, że własnowolne karczowanie kęp wiklinowych w dolinach rzek jest wzbronione i może być tylko przez władzę kompetentną na podstawie przeprowadzonego na miejscu dochodzenia dozwolone, następnie, że paszenie bydła w państwowych kępach wiklinowych wycinanie i wyrębywanie w nich wikliny, zaorywanie ich granic i zawłaszczenie tych kęp jest wzbronione i będzie odpowiednio przez władze kompetentne karane.

Polecam Panom Starostom bezzwłocznie wydać odpowiednie zarządzenia do podległych gminy i organów P. P. P. celem zapobieżenia na przeszłość podobnym nadużyciom ze strony szkodników, jak również jak najsurowszego karania niestosujących się do wydanego zarządzenia.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

455.

Nr. 2235.

Odpis exhibitu L. 5628/VII. 1922.

Okólnik Nr. 111.

Zarządu Stadnin Państwowych do PP. Hodowców.

Od dwuch lat zakupuje Zarząd Stadnin Państwowych dla swej źrebięciarni młode ogierki od hodowców prywatnych.

Ogierki te nierzadko są niedostatecznie wyrośnięte, a wzięte w normalny tryb życia, ustalony w źrebięciarni, prawie wszystkie odchorowują to zatrzymując się w dalszym rozwoju.

Strata zaś w rozwoju źrebięcia w pierwszym roku życia jest zupełnie nie do powetowania i odbija się nad wyraz ujemnie zarówno na wzroście i kalibrze, jak i na działalności stadnej ogiera.

Nie ulega wątpliwości, że przyczyna zauważonych defektów jest niedostatecznie żywienie młodzieży i brak należytego ruchu.

Zarząd Stadnin Państwowych uważa przeto za konieczne zwrócić na powyższe uwagę pp. hodowcom i uprzedzić ich, że w przyszłości będzie nabywał tylko ogierki:

a) wyrośnięte i należycie rozwinięte i

b) odpowiednio wyruszane.

Wszystkie prawie niemal nabyte do źrebięciarni ogierki zapadają na zołzy. Zarząd Stadnin Państwowych uważa za konieczne zalecić pp. hodowcom, by dla zapobieżenia ujemnym skutkom zołzów, stosowali ochronne szczepienie surowicy przeciw zołzowej zaraz po przyjściu źrebięcia na świat.

Również Zarząd Stadnin Państwowych uprasza, by ogierki przedstawione na sprzedaż do źrebięciarni państwowej — nie miały strzeżonych ogonów i grzyw.

Inspektor Generalny
(—) J. GRABOWSKI.

Dyrektor Zarządu Stadnin Państwowych
(—) F. JURJEWICZ.

Warszawa, dnia 12. sierpnia 1922 r.

. . . .

Województwo Stanisławowskie.

L. 5628/VIIb.

Stanisławów, dnia 22. sierpnia 1922

W sprawie zakupna młodych ogierków przez Zarząd Stadnin Państwowych.

Wszystkim Panom Starostom

do wiadomości z poleceniem zawiadomienia o powyższem organizacyj rolniczych oraz hodowców koni.

Wojewoda: w z. SWOBODA.

III.

Ruch służbowy.

P. Wojewoda przeniósł Sekretarza Województwa Jarosława Czipozara ze Stryja do Stanisławowa i przeznaczył do służby w Województwie.

P. Wojewoda przeniósł Wilhelma Amstera praktykanta konceptowego Wojew. ze Stanisławowa do Żydaczowa i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych przyznał uposażenie VII. stopnia służbowego starszym powiatowym lekarzom weterynaryjnym, Michałowi Matuszewskiemu, Jozefowi Kuźniarowi, Leonowi Popperowi i Alfredowi Irzykowskiemu.

P. Wojewoda przeniósł urzędnika kancel. w IX. st. służbowym Ignacego Kowandę z Turki do Skolego i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

IV.

Komunikaty.

Województwo Stanisławowskie.

L. 5760. IIc.

Stanisławów, dnia 16. sierpnia 1922.

Otwarcie przystanku kolejowego „Dobrotów".

KOMUNIKAT.

Według pisma Dyrekcji Kolej Państwowych w Stanisławowie z 9. sierpnia 1922. L. 1899/I./V. z dniem 15 sierpnia b. r. otwarty został dla ruchu osobowego i bagażowego przystanek kolejowy „Dobrotów", położony w km. 7.624. linji Delatyn—Stefanesti, pomiędzy stacjami Delatyn—Łanczyn.

Za Wojewodę: SWOBODA.

Wojewótzwo Stanisławowskie.

L. 5614/VIIb.

Stanisławów, dnia 22. sierpnia 1922.

W sprawie upoważnienia do parcelacji.

KOMUNIKAT.

Wskutek pisma Głównego Urzędu Ziemskiego w Warszawie z dnia 12. sierpnia 1922. L. 2. 781/Pr. Województwo podaje do wiadomości, że udzielone zostało upoważnienie Parcelacyjno-Osadniczej Spółce pod firmą „Terra" w Warszawie do przeprowadzenia parcelacji większych posiadłości ziemskich na obszarze Województwa: Białostockiego, Nowogródzkiego, Polskiego i Wołyńskiego.

Za Wojewodę: BURZYŃSKI.

Województwo Stanisławowskie.

L. 5638/VIIb.

Stanisławów, dnia 23. siarpnia 1922.

Upoważnienie do parcelacji.

KOMUNIKAT.

Wskutek pisma Głównego Urzędu Ziemskiego w Warszawie z dnia 12. sierpnia b. r. Nr. 2782/Pr. Województwo podaje do wiadomości, że udzielone zostało upoważnienie Parcelacyjno—Osadniczej Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą „Niwa" w Warszawie do przeprowadzenia parcelacji większych posiadłości ziemskich na obszarze Województw: Białostockiego, Nowogródzkiego, Poleskiego i Wołyńsklego..

Za Wojewodę: BURZYŃSKI.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.

[illegible]